

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 stycznia 2021r

Pozwem 12 marca 2018 roku (data prezentaty) małoletnia wówczas powódka L. G., w której imieniu występował przedstawiciel ustawowy R. G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o podwyższenie od pozwanej E. Z. na rzecz powódki, alimentów z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 1.800 zł miesięcznie płatnych do rąk ojca R. G. do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 1-3)

W odpowiedzi na pozew z dnia 16 lipca 2018 roku (data prezentaty) pozwana E. Z., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika uznała powództwo do kwoty po 700 zł miesięcznie oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 88-101).

Pismem z dnia 21 listopada 2019 roku (data pisma) powódka, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zmodyfikowała swoje stanowisko w sprawie wnosząc o podwyższenie alimentów na jej rzecz do kwoty po 2.200 zł miesięcznie, płatnych do rąk powódki, do 10 -tego dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu (k. 302-304).

Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2021r powódka, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika podtrzymała stanowisko w sprawie, a pozwana uznała powództwo do kwoty po 800 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu (k. 764).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka L. G. urodziła się w dniu (...). (k. 61)

Pochodzi ze związku małżeńskiego E. Z. i R. G., który został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2009 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt III C 494/08.

Obowiązek alimentacyjny pozwanej wobec powódki został ustalony ugodą zawartą w dniu 16 kwietnia 2012 r. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy M. w sprawie IV RC 153/12 w kwocie 300 zł miesięcznie /k. 6 akt IV RC 153/12 / .

Sytuacja stron wyglądała wówczas następująco :

Powódka L. G. miała 10 lat, uczęszczała do szkoły podstawowej i zamieszkiwała wraz z ojcem.

Ojciec powódki R. G. miał 43 lata.

Pozwana E. Z. miała 40 lat.

Aktualnie sytuacja stron wygląda następująco:

Powódka L. G. ma 19 lat.

Od 01 września 2017 roku uczęszczała do Zespołu Szkół (...), Fryzjerskich i Kosmetycznych nr 22 w W. do klasy o kierunku fryzjerskim. Po rozpoczęciu nauki w 2 klasie technikum przeniosła się do Liceum Ogólnokształcącego w tej samej szkole.

Od 2017 roku uczęszczała za zajęcia taneczne, które kontynuowała w roku szkolnym 2018/2019. Koszt to 30 zł miesięcznie (k. 235-236). W roku szkolnym 2018/2019 uczęszczała na zajęcia z tańca, które kosztowały po 30 zł za miesiąc (k. 235-236). Ma problemy z nauką matematyki, wymaga regularnych korepetycji. Początkowo uczęszczała na te zajęcia raz w tygodniu, a obecnie deklaruje, iż chodzi na nie dwa razy w tygodniu, a koszt to 60 zł za zajęcia. Dodatkowo wskazuje, że korzysta z korepetycji z języka angielskiego w wymiarze jednej godziny tygodniowo, których koszt to około 50 zł za godzinę (k. 235-236, 334, 337, 450-452, 761-762). Od około 2018 roku zaczęła chodzić też na dodatkowe zajęcia śpiewu, które jak deklaruje obecnie odbywają się około 4 razy w miesiącu, a koszt to 100 zł za zajęcia. W wakacje 2020 roku nie miała zajęć śpiewu i korepetycji z angielskiego (k. 342, 343, 344, 345, 346, 450-452, 452-454, 761-762)

Ukończyła kurs na prawo jazdy, którego koszt to kwota 1.900 zł plus opłaty za lekcje dodatkowe i egzaminy.

Powódka zamieszkuje wraz z ojcem i jego partnerką w mieszkaniu ojca w J., gdzie czynsz wynosi około 920 zł miesięcznie, opłaty za prąd to 200 zł, przy czym opłaty te są ponoszone jedynie przez ojca powódki (k. 10, 235, 450). Okresowo od stycznia 2017 roku do końca czerwca 2017 roku i od stycznia 2018 roku do końca czerwca 2018 roku z rodziną zamieszkiwała również babka ojczysta powódki, która z uwagi na zabieg trepanacji czaszki wymagała opieki (k. 236, 452-454).

Do końca marca 2019 roku powódka regularnie spotykała się z pozwaną według własnych potrzeb, średnio co dwa tygodnie, w trakcie spotkań matka dokonywała dla powódki niezbędnych zakupów odzieżowych, kosmetycznych czy pokrywania kosztów wspólnych wyjazdów i wyjazdów. Powódka do tego czasu wyjeżdżała również z matką na wspólne wyjazdy w Polsce i za granicą. Według pozwanej przeznaczała ona łącznie na ten cel około 700-900 zł miesięcznie niezależnie od uiszczanych alimentów na rzecz córki w kwocie 300 zł.

Powódka uczęszcza do fryzjera średnio co 4 miesiące płacąc za wizytę około 100 zł, zaś około 2 razy do roku korzysta z zabiegów manicure za kwotę około 100-150 zł (k. 454). W trakcie wyjazdów korzysta z zabiegów odnowy biologicznej.

W wakacje 2019 roku powódka wyjechała wraz ze swoim chłopakiem do Z. na 7 dni, koszt tego wyjazdu wyniósł 1.200 zł. W ferie zimowe 2020 roku powódka wyjechała na 4 dni do Wielkiej Brytanii. W wakacje 2020 roku wyjechała na kilka dni do Anglii co kosztowało 800 zł oraz do Chorwacji co wyniosło 2 000 zł bez dodatkowych kosztów ponoszonych na miejscu (k. 761-762)

W 2020 roku miała usuwane trzy zęby, a koszt usługi wyniósł około 2 000 zł.

Powódka koszty własnego utrzymania ocenia na poziomie około 4.400 zł w co zaliczono następujące miesięczne wydatki: wyżywienie 1.200 zł, opłaty związane z mieszkaniem – 1.100 zł, środki czystości i kosmetyki – 500 zł, odzież i obuwie – 300 zł, dojazdy do szkoły i karta miejska – 100 zł, leki – 100 zł, kieszonkowe – 500 zł, korepetycje – 500 zł, opłaty za telefon 50 zł, opłata za Internet i telewizję 50 zł (k. 303v).

Pozwana koszty wskazane przez powódkę uważa za zawyżone, gdyż jej zdaniem usprawiedliwione koszty powódki zaspokaja kwota 2030 zł miesięcznie, w tym: wyżywienie 500-600 zł, koszty mieszkania 300 zł, higiena 100 zł, odzież i obuwie 250 zł, dojazdy do szkoły/karta miejska 80 zł, leczenie 50 zł, rozrywka 100 zł, korepetycje 200 zł, opłata za telefon 50 zł, szkoła 100 zł, wypoczynek 200 zł (k. 664-665).

Ojciec powódki R. G. urodził się (...).

Prowadzi własną działalność gospodarczą o profilu szkoleniowym w zakresie mechaniki i samochodów. Działalność ta zarejestrowana jest w mieszkaniu jego matki przy ul. (...). Deklaruje dochód miesięcznie na poziomie około 4.000-5.000 zł netto (k. 5v, 450). Jednakże z przedłożonych przez niego zeznań podatkowych wynika, że w 2018 roku w PIT-36L wykazał dochód w kwocie 80.328,31 zł przy przychodzie w kwocie 396.465,00 zł (k. 459-462). W PIT-36L za rok 2019 uzyskał dochód w wysokości 139.982,11 zł przy przychodzie wynoszącym 437.852,68 zł i kosztach uzyskania przychodu w wysokości 297 870,57 zł (k. 649-651)

Pozwana E. Z. urodziła się (...). Mieszka w W. w mieszkaniu zakupionym na kredyt. Poza powódką pozwana nie ma innych dzieci. Deklaruje, iż wspiera finansowo swoją matkę .

Jest zatrudniona w (...) S.A. na stanowisku starszego kierownika projektów za wynagrodzeniem 13.800 zł brutto miesięcznie. Dodatkowo uzyskuje okresowe premie (k. 106). W okresie od 01 marca 2019 roku do 31 sierpnia 2019 roku uzyskała średniomiesięczny dochód w kwocie 13.966,67 zł (k. 291). W okresie od 01 lipca 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku uzyskała przychód brutto w kwocie 84.000 zł, tj. średniomiesięcznie kwotę 9.023,39 zł netto (k. 374, 763). W PIT-37 za 2017 rok wykazała dochód w kwocie 190.290,06 zł (k. 104-105v). W PIT-37 za 2018 rok wykazała dochód w kwocie 174.657,64 zł (k. 292-295).

Ma problemy z kręgosłupem spowodowane chorobami zwyrodnieniowymi kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowo – krzyżowym . Podlega farmakoterapii. Koszt prywatnej rehabilitacji to 180 zł za jedną wizytę, a zalecana jest jej fizjoterapia 2 razy w tygodniu .

Swoje całościowe koszty utrzymania ocenia na kwotę około 7190 zł. Ponosi koszty związane z utrzymaniem swojego mieszkania : czynsz 265 , a obecnie 318 zł, prąd 60 zł, TV i Internet 100 zł, opłata za wieczyste użytkowanie gruntu za garaż i mieszkanie 860 zł i 360 zł rocznie, podatek od nieruchomości 300 zł rocznie. Dodatkowo spłaca kredyt mieszkaniowy – 1.700 zł i ratę za sprzęt AGD w kwocie 598,33 zł. Na odzież i kosmetyki przeznaczą 200 zł , wyżywienie i chemię gospodarczą 900 zł, utrzymanie samochodu i paliwo 700 zł . W styczniu 2020r na zakup leków i rehabilitację deklarowała wydatki w kwocie 400 zł . W okresie od lipca 2020r do listopada 2020r w związku zakupem leków , artykułów medycznych i badań poniosła koszt około 3700 zł (k. 635-637, 672, 691-705, 763). Obecnie na zakup leków , artykułów medycznych i badań przeznaczą 890 zł , rehabilitację 800 zł . Dodatkowo ponosi koszty na podnoszenie kwalifikacji 200 zł. Odkłada na remont mieszkania 200 zł miesięcznie. Pozwana przekazuje również alimenty na powódkę w kwocie 1100 zł miesięcznie zgodnie postanowieniem z dnia 05.02.2020r , zmieniającym uprzednie postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia z dnia 23.05.2018r podwyższające alimenty na rzecz powódki od pozwanej z kwoty 300 zł na 600 zł miesięcznie (k.69, 557, 114, 454-456, 663-664, 762). W styczniu 2020r deklarowała oszczędności w kwocie około 20.000 zł (k. 454).

Sąd ustalił powyższy stan na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, w szczególności na podstawie zeznań stron: powódki L. G. (k. 452-454, 761-763), pozwanej E. Z. (k. 454-456, 763-764), świadków: A. M. (k. 235-236), A. K. (k. 235-238), R. G. (k. 450-452) a także akt tut. Sądu o sygn. IV RC 153/12.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych świadków w zakresie w jakim opierały się one na bezpośrednich obserwacjach tych osób, znajdowały potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym oraz nie były kwestionowane przez strony postępowania. Sąd dał wiarę zeznaniom A. M. w zakresie w jakim zeznania świadka pokrywały się z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek jako partnerka ojca powódki z natury łączącej ją z R. G. relacji będzie postrzegać sytuacje pomiędzy stronami przez pryzmat potrzeb powódki w kontekście uzyskanych informacji od samej powódki i jej ojca, z tego też powodu jej zeznania należy oceniać w łącznym zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. K. w zakresie w jakim zeznania świadka znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Świadek jako osoba postronna i obca dla stron postępowania jednocześnie będąca przyjaciółką powódki i jedynie z nią utrzymującą kontakt posiada jednostronne relacje odnośnie sytuacji stron. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. G. odnośnie deklarowanych przez niego dochodów , które jak wynika z deklaracji podatkowych są wyższe .Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. G. i powódki odnośnie kosztów związanych z utrzymaniem powódki, w tym regularności zajęć odpłatnych na które uczęszcza powódka i ponoszonych z tym kosztów, gdyż w toku postępowania nie zostały one wykazane, a gdyby rzeczywiście koszty te były regularnie ponoszone powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika z pewnością by temu sprostala

Sąd nie uznał wiarygodności złożonych w sprawie dokumentów w postaci kserokopii paragonów. Paragon bowiem nie zawiera określenia podmiotu, który dokonuje zakupu, i nie określa, na czyją rzecz dany zakup jest dokonany. Stanowią one jedynie dowód dokonania zakupu określonego towaru albo usługi za oznaczoną kwotę, natomiast same

w sobie nie świadczą o poniesieniu przez któregoś z rodziców wydatku na rzecz powódki. Sąd nie oparł swoich ustaleń na podstawie potwierdzeń transakcji na koncie bankowym pozwanej w zakresie w jakim dokumenty te potwierdzały jedynie zakup w danym sklepie bez dołączonych do nich faktur lub innych dokumentów potwierdzających, że poniesione koszty zostały poniesione w związku z zakupami czynionymi na rzecz powódki.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt. 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z opinii z dnia 15 lipca 2010 roku, 15 grudnia 2009 roku i 14 października 2008 roku jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Dotyczyły okoliczności związanych z predyspozycjami opiekuńczo-wychowawczymi rodziców powódki, które nie są przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego. W takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86) przyjmuje się, że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”.

Stosownie art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak również istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Zdaniem Sądu koszty utrzymania powódki celem zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb obecnie wynoszą około 2 200 zł miesięcznie, w tym wyżywienie – 600 zł, opłaty związane z mieszkaniem – 370 zł, środki czystości i kosmetyki – 100 zł, odzież i obuwie – 250 zł, dojazdy do szkoły i karta miejska – 80 zł, leki i leczenie – 50 zł, rozrywka – 100 zł, korepetycje i zajęcia odpłatne – 300 zł, opłaty za telefon – 50 zł, szkoła – 100 zł, wakacje i ferie – 200 zł.

Koszty wyżywienia wskazywane przez powódkę na 1200 zł są zawyżone. Jej stan zdrowia nie wymaga stosowania specjalistycznej diety. W związku z tym, kierując się zasadami doświadczenia życiowego Sąd uznał ten wydatek w kwocie 600 zł miesięcznie, co odpowiada usprawiedliwionym potrzebom powódki stosownie do jej wieku. Koszty opłat za mieszkanie, w tym także opłat za TV i Internet zostały uznane w kwocie 370 zł co jest zgodne ze wskazaniem ojca powódki i uwzględnia ilość osób zamieszkujących lokal. Jednocześnie w toku postępowania nie wykazano, aby z rodziną na stałe zamieszkiwała babka ojczyzna powódki. Dodatkowo nie ma wątpliwości, że nawet jeżeli zdarzają się takie okresy, to odbywa się to na zasadzie rodzinnej pomocy, za którą nie płaci. W żadnej mierze nie było zasadne uwzględnianie w kosztach utrzymania powódki kosztów utrzymania mieszkania przy ul. (...), gdyż powódka nie zamieszkuje tam, nieruchomości stanowi własność jej babki ojczyznej, zaś jednocześnie jest tam zarejestrowana działalność gospodarcza ojca powódki wobec czego najprawdopodobniej te wydatki są uwzględniane jako koszty prowadzenia jego działalności gospodarczej. Koszty środków czystości, chemii, fryzjera i zabiegów pielęgnacyjnych to wydatek rzędu 100 zł miesięcznie. W szczególności co do tych ostatnich trzeba mieć na względzie, iż zgodnie z zeznaniami powódki są to wydatki okazjonalne. Powódka nie wykazała, aby wymagała specjalistycznej pielęgnacji, która uzasadniałaby wzmożone wydatki na kosmetyki i chemię. Odzież i obuwie nie wymagają comiesięcznej wymiany,

w szczególności, że powódka nie jest już w okresie wzrostu. Karta miejska zgodnie z wiedzą posiadaną przez Sąd z urzędu kosztuje około 80 zł. Powódka nie jest przewlekłe chora i nie przyjmuje na stałe żadnych leków, w związku z tym usprawiedliwione koszty leczenia i leków dotyczą profilaktyki zdrowotnej, co kosztuje około 50 zł miesięcznie. Sąd uznał za zasadne uwzględnienie kosztów rozrywki do kwoty po 100 zł miesięcznie, która jest wystarczająca do zaspokojenia potrzeb powódki w związku z wyjazdami np. do kina, koncerty itp. Sąd uznał koszty korepetycji i zajęć odpłatnych do kwoty po 300 zł miesięcznie. Co prawda w aktach sprawy znajdują się potwierdzenia przelewów od ojca do powódki zatytułowane „korepetycje”, jednakże brak jest potwierdzenia, że środki te są rzeczywiście na taki cel przeznaczone. Brak jest jakiegokolwiek umowy z korepetytorem, dowodu na wykazanie częstotliwości takich zajęć lub potwierdzeń przekazania płatności. Jednocześnie pozwana wskazywała, że w okresie kiedy utrzymywała z powódką kontakt ta uczęszczała sporadycznie na korepetycje, wobec czego koszt ten w części uznano za zasadny. Zażywszy na etap nauki powódki i jej problemy z nauką wydatek na korepetycje jest zasadny. Łączna kwota 3 600 zł rocznie na ten cel (300 zł razy 12 miesięcy) pozwoli powódce wydatkować kwotę 360 zł miesięcznie na ten cel, co daje możliwość 7 godzin korepetycji w miesiącu, zależnie od potrzeb z danego przedmiotu. Jeżeli zaś wydatki będą niższe w danym miesiącu, nadwyżkę powódka będzie mogła przeznaczyć na naukę śpiewu, której regularności i kosztów przez nią wskazywanych na ten cel również nie wykazała. Jednocześnie kwota 300 zł zważywszy na fakt, iż pozwana nadal pokrywa koszty związane z podnoszeniem własnych kwalifikacji w wysokości 200 zł miesięcznie, a powódka dopiero je zdobywa i ma problemy z nauką, zdaniem Sądu jest racjonalna i adekwatna do potrzeb powódki na etapie jej życia.

Dochody ojca powódki wynikające z przedłożonych przez niego zeznań podatkowych wynoszą około 10 000 zł miesięcznie, co w ocenie Sądu odzwierciedla jego możliwości zarobkowe. Sąd uwzględnił przy tym, że jako przedsiębiorca, w odróżnieniu od pozwanej, ponosi także koszty uzyskania przychodu, co należy brać pod uwagę przy ocenie jego sytuacji. Zarobki pozwanej odzwierciedlają jej możliwości zarobkowe.

Od złożenia pozwu w toku postępowania zaistniały zmiany w relacjach między powódką z pozwaną. Do końca marca 2019 roku utrzymywały one regularny kontakt, a pozwana poza alimentami w kwocie 300 zł miesięcznie, czyniła dodatkowe wydatki na utrzymanie córki, pokrywając koszty wspólnych wyjazdów i zakupów na rzecz powódki. Pozwana na rozprawie w dniu 05 stycznia 2021r uznała żądanie w kwocie 800 zł tytułem alimentów od dnia wniesienia pozwu. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany z uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W niniejszej sprawie Sąd dokonał oceny, czy nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 213 § 2 k.p.c. i uznał, że czynność uznania powództwa, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy jest dopuszczalna. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał za zasadne zasądzenie obowiązku alimentacyjnego pozwanej wobec powódki w kwocie 800 złotych miesięcznie za okres od wniesienia powództwa tj. od 12 marca 2018 roku do 31 marca 2019 roku, uznanej przez pozwaną.

Od początku kwietnia 2019 roku powódka nie utrzymuje kontaktów z pozwaną. Niezależnie od tego, że to powódka zdecydowała o zerwaniu kontaktów z matką z przyczyn braku prawidłowej z nią relacji i konfliktów, to pozwana od tego czasu nie realizuje już obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania i nie czyni bezpośrednio finansowych na nią nakładów. W ocenie Sądu zasadne jest zatem aby od tej daty uiszczała połowę uzasadnionych kosztów utrzymania powódki. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał za zasadne zasądzenie obowiązku alimentacyjnego pozwanej wobec powódki w kwocie 1100 złotych miesięcznie za okres od 1.04.2019r. Zważywszy na dochody pozwanej, nawet przy uwzględnieniu, że aktualnie koszty jej utrzymania zwiększyły się w związku z rehabilitacją, kwota ta nie stanowi dla niej nadmiernego obciążenia. Zauważyć należy, że sama pozwana wskazała, iż wcześniej przekazywała na utrzymanie pozwanej ustaloną ugodą kwotę 300zł alimentów oraz przeznaczała na jej rzecz kwotę 700-900 zł miesięcznie w postaci dodatkowych zakupów, wyjazdów, kosmetyków. Obecnie pozwana nie ma kontaktów z powódką, nie ponosi zatem w/w wydatków, zatem podwyższona kwota alimentów będzie obciążała pozwaną w podobnym zakresie jak w okresie kiedy utrzymywała z powódką regularne kontakty, miała też wgląd w bieżącą sytuację i potrzeby powódki, które uznawała za zasadne skoro dobrowolnie ponosiła na jej rzecz dodatkowe wydatki. Jednocześnie zdaniem Sądu zasady współżycia społecznego, na które powołuje się pozwana, w związku z postawą powódki, która zaniechała z nią kontaktu, nie przemawiają za oddaleniem żądania ponad kwotę uznaną przez

pozwaną . Zanik więzi pomiędzy powódką, a pozwaną (do którego doszło jak przyznaje sama pozwana w piśmie z dnia 7 grudnia 2020r) jest wynikiem złożonej sytuacji rodzinnej , a postawa powódki względem pozwanej jej następstwem .

Zważywszy na to, że wskazany w pozwie sposób i termin płatności nie był kwestionowany należało zatem zasądzić od pozwanej tytułem alimentów na rzecz powódki w/w kwoty alimentów, płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, zasądzonymi zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c.

Uwzględniając powyższe, Sąd orzekł jak w pkt. 1 i 2 sentencji orzeczenia na podstawie art. 133 §1 kro, art. 135 kro i art. 138 kro.

Z uwagi rozstrzygnięcie koszty zastępstwa procesowego między stronami należało wzajemnie znieść na podstawie art. 100 k.p.c. Ponadto, zgodnie z art. 113 ust. 1 u k.s.c. i art. 100 k.p.c. należało pobrać od pozwanej kwotę 200 zł tytułem części opłaty od pozwu , która nie została uiszczona ze względu na ustawowe zwolnienie od opłat strony powodowej wynikające z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c.

Zgodnie z art. 333 § 1 k.p.c., zasądzając alimenty za okres po wniesieniu powództwa, Sąd nadał wyrokowi w tym zakresie rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Agnieszka Albera- Biernat